

**R. P. Francisci Svarez Granatensis, E Societate Iesv
Doctoris Theologi; Et In Conimbricensi Academia
Sacrarvm Litterarvm Olim Primarii Professoris Emeriti De
Divina Gratia Pars ...**

Continens Prolegomena sex, & duos priores libros De Necessitate Divinæ
Gratiæ Ad Honesta Opera

Suárez, Francisco

Mogvntiæ, 1620

Capvt XIII. De alijs obiectionibus factis Pelagio ex libris Cœlestij.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94086](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94086)

† Alias
Fuisse.

† Aliàs
Nerothe.
Nerothe.
Herode.
Auerothe.
a In epist
Concilij
Carthag.
ad Innoc

Fortasse
legendum.
† *Hæc in ge-
stis ageban-
tur, aliàs
locus est
obscurus.*

Aliàs
Apostolum.

† Aliàs
Obtendere

† Aliàs
euomēdum

† Aliàs
Inferere.

*De alijs obiectionibus factis Pelagio ex
libris Cælestij.*

† dictum

† Alias
Int. medi-
um.
† dictum est his verbis: nostra victoria quo-
nam propria voluntate arma suscipimus,
sicut ē contrario nostrum est, quando vinci-
mur, quoniam armari propria voluntate cō-
templimur.

Et de Apostolo Petro posuit testimoniū,
diuinā nos esse consortes naturā, & syllogis-
mum facere dicitur, quoniam si anima non
potest esse sine peccato; ergo & Deus sub-
iacet peccato, cuius pars, hoc est anima, pec-
cato obnoxia est.

In tertio decimo capitulo dicit. Quoni-
am penitentibus venia non datur secun-
dum gratiam & misericordiam Dei, sed se-
cundum merita, & laborem eorum, per pē-
nitentiam digni fuerint misericordia.

Concilium.
Cap. 19.
Pelagius.
His recitatis Synodus dixit. Quid ad hęc,
quæ lecta sunt capitula, dicit præsens Pela-
gius monachus? Hoc enim reprobatur sancta
Synodus, & sancta Dei Catholica Eccle-
sia. Pelagius respondit: Iterum dico, quia
hęc & secundum ipsorum testimoniū non
sunt mea, pro quibus, vt dixi, satisfactio-
nem non debeo, quæ verò mea esse confes-
sus sum, hęc rectē esse affirmo: quæ au-
tem dixi, non esse mea secundum iudiciū
sanctæ Ecclesiæ reprobatur, anathema dicens
omni contraueniēti sanctæ Catholice Ec-
clesiæ doctrinis. Ego enim in vnus sub-
stantiæ Trinitatem credo, & omnia secun-
dum doctrinam sanctæ Catholice Ec-
clesiæ, si quis verò aliena ab hac sapit, anathe-
ma sit.

Concilium.
Cap. 20.
Synodus dixit. Nūc quoniam, satisfactum
est nobis persecutionibus præsentis Pelagij
monachi, qui quidem pijs doctrinis consen-
tit, contraria verò Ecclesiæ fidei reprobatur, &
anathematizat, communionis Ecclesiæ eum
esse catholicæ confitemur.

C A P V T XIV.

*Minus sincere Pelagium sibi obiectis
satisfecisse.*

Aug.
Cap. 12.
† Alias
Quasi in-
certas.
† Alias
Ohiben-
tiam.
† Alias
Arctus.
Sista sint gesta, quibus amici Pelagij gau-
dent, eum esse purgatum: nos, quoniam
erga se nostram quoque amicitiam, proba-
tis etiam familiaribus epistolis nostris, atque
in hoc iudicio recitatis quas † insertas con-
tinent gesta, satis probare curarunt, salutem
quidem eius in Christo cupimus, & opta-
mus, de ista vero eius purgatione, quæ magis
creditur, quam liquido demonstratur, gau-
dere remere non debemus. Neque hoc di-
cens iudiciū arguo, vel negligentiam, vel
conuiuentiam, † vel, quod ab eis longe ab-
horre certissimum est, impiorum dogma-
tum conscientiam: sed eorū iudicio pro me-
rito approbato, atque laudato, Pelagius tamen
apud eos, quibus amplius, certiusque † notus

est, non mihi videtur esse purgatus. Ille enim
tanquam de ignoto iudicantes, his præfer-
tim absentibus, qui contra eum libellum de-
derant, hominem quidem diligentius exa-
minare minime potuerunt: hæresim tamen
ipsam, si eorum sequantur iudiciū, qui pro
eius peruersitate certabant, penitus pereme-
runt. Illi autem qui bene sentiunt, quæ Pela-
gius docere consuevit, siue qui eius disputa-
tionibus restiterunt, siue qui ex ipso errore se
liberatos esse gratulantur, quomodo possunt
eum non habere suspectum, quando eius nō
simplicem confessionem præterita errata
damnantem, sed talem defensionem legunt,
quasi nunquam aliter senserit, quàm isto iu-
dicio in eius est responsionibus approba-
tum.

Nam, vt de me ipso potissimum dicam, Cap. 22.
ipsum † absentis à Romæ constituti Pelagij † Alias
nomē cum magna eius laude cognoui. Post- Prius.
ea coepit ad nos fama perferre, quod aduer-
sus Dei gratiam disputaret, quod licet dole-
rem, & ab eis mihi diceretur, quibus crede-
rem, ab ipso tamen tale aliquid, vel in eius a-
liquo libro nosse cupiebam, vt si inciperem
redarguere, negare non posset. Postea verò,
quam in Africam venit, me absente, nostro,
id est, Hypponenſi littore exceptus est, vbi o-
mnino, sicut † comperi, à nostris, nihil ab ali- † Alias
quo huiusmodi auditum est, quia & citius, Sicut nostis
quam putabatur, inde profectus est. Postmo-
dum eius faciem Carthagine, quantum re-
colo, semel, vel iterum vidi, quādo circa col-
lationis, quam cum hæreticis Donatistis ha-
bituri eramus, occupatissimus fui. Ille verò
etiam ad transmarina properauit. Interea
per ora eorum, qui eius discipuli ferebantur,
dogmata ista feruebant; ita vt Cœlestius ad
Ecclesiasticū iudiciū perueniret, & repor-
taret dignam sua peruersitate sententiam.
Salubrius sanè aduersus eos agi putabamus,
si hominum nominibus tacitis, ipsi refuta-
rentur, & redarguerentur errores, atque ita
metu potius Ecclesiastici iudicii corrigeren-
tur homines, quam ipso iudicio punirentur.
Nec libris igitur aduersus mala illa differere,
nec popularibus tractatibus cessabamus.

C A P V T XV.

*Quo modo Pelagius questionem de gratia simulatē
solueret, & contrarium errorem anathe-
matizaret.*

Cap. 23.
CVM verò mihi etiam liber ille datus es-
set à seruis Dei bonis, & honestis viris Ti-
masio, † & Iacobo, vbi apertissime Pelagius † Timasio
obiectā sibi à se ipso, tanquā ab aduersario, vn- vel Primo.
de iam grandi inuidia laborabat, de Dei gra-
tia questionem, non aliter sibi soluere visus
est, nisi vt naturam cum libero arbitrio cōdi-
tam